

कक्काल, कक्कालिका f. MED. sh. 16.

कक्कल 1) UGÉVAL. zu UNĀDIS. 4, 81. HALĀJ. 2, 187. — 2) vgl. कस्वती
beim Schol. zu H. 1037.

कक्कल m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 171, a, 15. कक्कल

16. कक्कल AUFRECHT im Index.

कर्त UNĀDIS. 3, 62. Nir. 2, 2. 2) जर्तकत PĀNĀV. Br. 17, 7, 2. प्रतिप्यो-
दर्चयं कते शेरते ते ऽभिमारुतम् Spr. 2811. — 3) (तम् कतावलम्बितं
कृत्वा so v. a. unter den Arm nehmend R. 7, 34, 16. 21. रावणं तु मुमो-
चाय स्वकतात् 34. कतावद्धातरियक KATHĀS. 32, 325. — 6) MBh. 2, 900
liest die ed. Bomb. कतैः कतो, NILAK. erklärt: कतैर्दामैः कतो प्र-
कोष्ठगता रज्जुम्; ebend. 902: कतावन्धं परस्परकतायां कृत्वा व-
न्धनम्. — 8, f. या Leibgurt (eines Elephanten) VARĀH. Brh. S. 94, 13.
auch = गृह्यपिधान ein Schurz zur Bedeckung der Schamtheile (vgl. क-
तापट, HALĀJ. 3, 56. — 9) मध्यकतातरं रामो निर्जगाम R. 7, 42, 36. मध्य-
कतामवातरत् 82, 18. कतातरस्थित 20. सप्तकतावृत (राजवेश्मन्) KATHĀS.
124, 74. त्रीणि गुल्मान्यतीयाय तिस्रः कताश्च (= प्रतोली: Schol.) Bhāg.
P. 10, 80, 16. = गेहे प्रकोष्ठे HALĀJ. 3, 56, wofür AUFRECHT गेहप्रकोष्ठे
vermuthet. प्रावेशयततः कतो द्वितीयां राजवेश्मनः DEVIBHĀG. 1, 54 bei
AUFRECHT, HALĀJ. Ind. कतातर = प्रकोष्ठ HALĀJ. 2, 149. — 10) f. या
Planetenbahn VARĀH. Brh. S. 2, S. 4. GOLĀDHJ. 3, 50. ०वृत 3, 10. कता-
व्यवृत 17. ०वलय 19. — ŚRĪJAS. 12, 7. 30. 73. 73. 77. 80. 81. 83. fgg. Pe-
ripherie 65. Vgl. क्रांतिकत. — 11) VARĀH. Brh. S. 26, 6. तुलामारिपितो
धर्मः सत्यं चैवेति नः श्रुतम् । समकतो तुल्यतो यतः सत्यं ततोऽधिकम् ॥
so v. a. wiegen gleich viel MBh. 12, 7269. — 14) तव कतो न याति kommt
dir nicht gleich Spr. 3317. — 17) UGÉVAL. zu UNĀDIS. 3, 62 kennt nicht
die Bed. नतत्र.

कतपट wohl nicht Achselgrube, sondern = कच्छपट.

कतलोमन् (कत + लो^०) n. das Haar in der Achselgrube R. 7, 23, 5, 21.

कतापट HALĀJ. 2, 256. PĀNĀT. in Gött. gel. Anz. 1860, S. 738.

कतीकार mit dem acc. der Person und dem instr. eines nom. abstr.
von einem nom. ag. Jmd anerkennen als: येन परमेश्वरो ऽनुग्राहकतया
कतीक्रियते SARVADARĢANAS. 134, 18.

कतीकरण n. das Annehmen, Anerkennen SARVADARĢANAS. 127, 18.

कतीकर्तव्य adj. anzunehmen, anzuerkennen ebend. 3, 7.

कतीकार m. Annahme, Anerkennung ebend. 61, 11.

कतेयु vgl. युतेयु.

2. कदय 2) a) आबद्धकदय adj. KATHĀS. 73, 284. बद्धकदय adj. gegürtet
so v. a. gerüstet, bereit zu: ननु बद्धकदया देवा हि सेन्द्राः श्रुतशर्मपते 48,
181. प्रसदिकबद्धकदये महेश्वरे 43, 172. त्वां परार्थैकबद्धकदयम् 72, 146. व-
र्णाश्रमप्रत्यवेना^० (so zu verbinden) fest entschlossen RĀGA-TAR. 6, 108.
श्वतो नानारमास्वादलब्धकदयाः (लब्ध wohl fehlerhaft für बद्ध) किले-
श्वराः KATHĀS. 47, 117; vgl. f) Anstrengung. — c) R. 7, 23, 1, 6. KATHĀS.
124, 186.

कदयास्तोत्र n. Bez. eines best. Stotra Verz. d. Oxf. H. 239, a, 4.

कङ्क 1) a) VARĀH. Brh. S. 43, 62. ०शब्दज्ञान Verz. d. Oxf. H. 92, b, 41.
— d) N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 52, a, 32. ein Sohn Ugrase-
na's und jüngerer Bruder Kāṁsa's Bhāg. P. 10, 44, 40. — e) Bhāg. P.
10, 86, 26. N. einer Dynastie: कङ्काः षोडश भूपालाः 12, 1, 27. — h) Bez.
V. Theil.

von 32 best. Ketu VARĀH. Brh. S. 11, 26.

कङ्कट 1) HALĀJ. 2, 304. — 3) Grenze Inschr. bei COLEBR. Misc. Ess. II,
301, 14. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 27, 2 v. u.; vgl. HALL ebend.
S. 42 (41).

कङ्कण 1) UGÉVAL. zu UNĀDIS. 4, 24. ०मणी 117. अथ परस्परं कङ्कण-
वन्धनं करोति VIVĀHAPADDH. in Ind. St. 5, 312. — 3) m. N. pr. eines
Lehrers WILSON, Sel. Works 1, 241. — 4) f. या N. pr. einer der Müt-
ter im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2634.

कङ्कणहारिका (क^० + क्क^०) f. ein best. Vogel = कृकपा Schol. zu
PĀR. GRHJ. 1, 19.

कङ्कत 1) TBR. 2, 7, 12, 3. n. HALĀJ. 2, 156. — Vgl. प्रकङ्कत.

कङ्कत्रोट, ०त्रोटि auch MED. k. 20. — Vgl. त्रोटि.

कङ्काल n. HALĀJ. 3, 11. KATHĀS. 73, 43. घनः पातु रविः शस्त्रनाभिं सूर्यः
स्वयं सदा । कङ्कालं मे सदा पातु सर्वदेवनमस्कृतः ॥ BRAHMAVĀY. P. 3, 20,
26 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. ०सिद्धि Verz. d. Oxf. H. 92, b, 38.

कङ्कालकेतु (क^० + केतु^०) m. N. pr. eines Dānava Verz. d. Oxf. H. 71, b, 36.

कङ्कालभैरव (क^० + भै^०) n. Titel eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 108,
b, 32. ०तल्ल n. 109, a, 21.

कङ्कालिन् (von कङ्काल) 1) adj. mit Gerippen versehen, von Gerippen
umgeben. — 2) m. N. pr. eines Jaksha Verz. d. Oxf. H. 18, b, 37. — 3)
f. eine Form der Durgā KATHĀS. 78, 92.

कङ्कालि wohl nur fehlerhaft für कङ्काल 1) WEBER, RĀMAT. Up. 314, 1.

कङ्कु 1) VARĀH. Brh. S. 8, 10, v. 1.

कङ्कुष्ठ Z. 3 lies कालकुष्ठ.

कङ्कलि = कङ्कल, कङ्कलि KULANĀTHA zu HĀLA 282.

कङ्कल, कङ्कलि HALĀJ. 2, 37. ĀNANDAL. 86 (nach AUFRECHT, bei HARB.
st. dessen कंकन्दि).

कङ्काल 1) N. pr. eines Schlangendāmons WEBER, RĀMAT. Up. 314, 10.
Verz. d. Oxf. H. 77, a, 2. Vgl. कङ्कालि. — 2) N. pr. eines Autors Verz.
d. Oxf. H. 299, b, 6. — 3) wohl fehlerhaft für कङ्काल Spr. 681, v. 1.

कङ्कु VARĀH. Brh. S. 8, 10. 29, 4. Schol. zu ÇAT. Br. 14, 9, 3, 21 und
KĀTJ. Çr. 7, 4, 24.

कङ्कुल m. eine best. Stellung der Hand (also nicht Hand schlecht-
weg) Verz. d. Oxf. H. 86, a, 28. Streiche Vgl. यङ्कुलि Finger.

कच्, उत्काचित s. u. खच् mit उद्.

कच 1) a) कलिकचग्रह KATHĀS. 83, 11. कचग्रहनखावली 86, 115. कृ-
तक्रीडाकचग्रहा adj. 93, 78. कचग्रहण Bhāg. P. 11, 1, 2. — e) hierher
wohl कचोपाख्यान Verz. d. Oxf. H. 334, a, 38. कच्छोपाख्यान im Index.
कचङ्गन, nach den Corrigg. ist im TRIK. कचङ्गल zu lesen.

कचप n. = शाकपात्र Gemüseschüssel UGÉVAL. zu UNĀDIS. 3, 142. =
पाकपात्र v. 1.

कचाकचि, ०कचि युद्धमासीदत्तादत्ति नखानखि MBh. 8, 2377.

कचु vgl. कालकचु.

कचुराय m. N. pr. eines Mannes KSHIRIÇ. 13, 3. 10. 17, 10. — Vgl. कञ्जीवन.
कचेश्वर (कच + ई^०) N. eines Heiligthums in Mahārāṣṭra HALL
154. — Vgl. कच्छेश्वर.

कच्छ 1) hierher vielleicht ०बन्ध (vgl. oben बद्धकदय unter कदय)
Verz. d. Oxf. H. 86, b, 23. — 2) oxyt. UGÉVAL. zu UNĀDIS. 4, 105. N. pr.